

PROP DE VOSALTRES

El viatge del Papa a Colòmbia

Cada dia consumim tantes notícies que unes tapen a altres fàcilment, oblidant-les amb rapidesa. No importa que siguin impactants o intrascendents. És tal l'allau d'informacions rebudes que ens cansem aviat de la seva lectura o visió. I ens en desentnem.

M'agradaria recordar algunes paraules del papa Francesc en el seu recent viatge a Colòmbia. O no tan recent. Ha passat poc més d'un mes, i segurament molts ho han oblidat. Serveixin aquestes línies per tornar a l'actualitat d'aquells dies. No hi ha dubte que va ser un esdeveniment molt important per a tots els colombians que van acompanyar la presència del Papa, amb oracions, cants i testimonis de vida. Van escoltar i també van parlar. Tant el pontífex com la resta d'acompanyants ens van donar, amb les seves paraules, ensenyances per a la nostra pròpia reflexió.

Tots sabeu que Colòmbia ha estat assotada per enfrontaments civils, per l'odi de bàndols i, el que és pitjor, per una guerra interna que dura cinquanta anys. I això pesa molt en el cor de la gent. Roman com un pòsit en els fons de la societat, de manera que les relacions humanes es tornen refractàries a la justícia i a la fraternitat. En aquest context el Papa va acceptar el viatge, amb els seus riscos i les seves dificultats. Ho va posar tot en mans de Déu i es va trobar amb una majoria de catòlics als quals va voler apel·lar recordant la seva fe i la seva tradició. Segurament no tenia un al-

tre interès que mostrar-los, una vegada més, les paraules i els gestos de Jesucrist que ens narren els evangelis. Desitjava que tots es mirassin al mirall del Senyor per tornar a les arrels de l'arbre de la reconciliació, de la pau i del perdó.

Segons nombrosos mitjans de comunicació social, el resultat del viatge va ser un èxit. Els desafiaments que tenia per davant van ser superats. El món sencer va percebre que s'havia guanyat molt en el camí de l'entesa entre les diferents forces socials, i això mateix va causar admiració. Molts ulls van tornar a situar-se en l'ona de les grans i valuoses paraules evangèliques, fonament d'una societat lliure i justa. És cert que continuen els punts negres de confrontació en altres llocs, però podem entreveure el camí que condueix a la pau que, encara que als éssers humans ens costi tant aconseguir, és l'aspiració constant de tots

els pobles. No puc fer una crònica del viatge, ni resumir el contingut de totes les locucions pronunciades en les diferents trobades i celebracions eucarístiques. Em permeto recordar algunes frases que ens poden afectar també a nosaltres, com un recordatori de l'acció papal. Ni tan sols hi ha espai per a citar la seva procedència amb exactitud. Són com pinzellades que ens colpegen el cor i ens ajuden a actuar en conseqüència:

- «Cal rebutjar la venjança i construir la pau.»
- «El protagonista de la reconciliació és la gent, no una fracció o una elit.»
- «És urgent "que es rebutgi tot tipus de violència". No perdin la pau pel jull.»
- «Tot esforç de pau fracassa sense reconciliació, i aquesta no vol dir legitimar les injustícies.»
- «És hora de curar ferides, de construir ponts, de llimar diferències. És l'hora de desactivar els odís, de renunciar a les venjances i d'obrir-se a la convivència.»

El Papa també es va emocionar en escoltar les paraules d'una dona, Pastora Mira, a la qual la violència li va prendre la vida del seu pare, del seu marit i de dos dels seus fills, arribant a tenir cura dels assassins dels seus éssers estimats. Tot un testimoni de coherència cristiana, motiu per a la nostra reflexió.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

CPM HOY

Mirada abierta a los signos de nuestro tiempo

Lleida, del 20 al 22 de Octubre de 2017
XLVI Jornades estatals CPM

Lleida acollirà les 46 Jornades estatals del Centre de Preparació al Matrimoni

La ciutat de Lleida acollirà dels dies 20 al 22 d'octubre les 46 Jornades estatals del Centre de Preparació al Matrimoni (CPM). Aquest moviment d'Església té com a missió l'acompanyament de parelles en la preparació immediata a contraure el sagrament del matrimoni.

El lema de la trobada serà «CPM hoy. Mirada abierta a los signos de nuestro tiempo». La trobada acollirà a parelles formadores procedents d'una desena de diòcesis de l'Estat, que treballen en la pastoral de la preparació al matrimoni.

Les jornades pretenen ser un espai de reflexió i comptaran amb diversos tallers, dinàmiques, recursos i metodologies, amb l'aplicació de les noves tecnologies en els diàlegs CPM.

Es tractarà de la comunicació i l'obertura a les noves situacions de la parella en la nostra societat. Les jornades estaran coordinades per Montserrat Esquerda, doctora i psicòloga, amb la participació, entre altres, de Mn. Gaspar Mora, doctor en Teologia Moral, i Fidel Delgado, psicòleg clínic.

CERCA DE VOSOTROS

El viatge del Papa a Colòmbia

Cada dia consumim tant de notícies que fàcilment unes tapan a altres, olvidant-les amb rapidesa. No importa que siguin impactants o intrascendents. És tal el aluvió de informacions rebudes que nos cansam prou de la lectura o visió. I nos desentendem de les mateixes.

Me gustaria recordar algunes paraules del papa Francisco en el seu últim viatge a Colòmbia. O no tan recent. Ha passat poc més d'un mes, i segurament molts ho han olvidat. Servin aquestes línies per tornar a la actualitat d'aquells dies. No cal dubtar de que fou un esdeveniment molt important per a tots els colombians que acompanyaren la presència del Papa, amb oracions, cantos i testimonis de vida. Escucharen i també parlaren. Tant el pontífex com el rest de acompanyants nos daren, amb seues paraules, ensenyances per a nostra pròpia reflexió.

Tots sabem que Colòmbia ha sigut azotada per enfrontaments civils, per el odi de bandes, i lo que és pitjor, per una guerra interna que dura cinquanta anys. I això pesa molt en el cor de la gent. Permaneix com un poso en els fons de la societat de manera que les relacions humanes se vuelven refractàries a la justícia i a la fraternitat. En aquest context el Papa acceptà el viatge, amb seues riscos i seues dificultats. Lo posà tot en mans de Déu, i se encontrà amb una majoria de catòlics a los que volia apelar recordant la seua fe i la seua tradició. Segurament no tenia altre interès que mostrar-les, una vegada més, les paraules i gestos de Jesucrist que nos narren els evangelis. Desejava que tots se miraren en el espejo del Senyor per tornar a les arrels del arbre de la reconciliació, de la pau i del perdó.

Segons diversos mitjans de comunicació social, el resultat del viatge fou un èxit. Els reptes que tenia davant foren superats. El món enter percebí que se havia guanyat molt en el camí de l'entendiment entre les distintes forces socials, i això mateix causà admiració. Molts ulls volteron a situar-se en l'ona de les grans i valioses paraules evangèliques, fonament d'una societat lliure i justa. És cert que continuen els punts negres de la confrontació en altres llocs, però podem vislumbrar el camí que condueix a la pau que, encara que a les coses humanes les cueste tant aconseguir, és la aspiració constant de tots els pobles.

No puc fer una crònica del viatge, ni resumir el contingut de totes les allocucions pronunciades en els distintos encontres i celebracions eucarístiques. Me permeto recordar algunes frases que nos poden afectar també a nosaltres, com un recordatori de la acció papal. Ni siquiera heu espai per citar la procedència amb exactitud. Son com pinzellades que nos golpean el cor i nos ajuden a actuar en conseqüència:

- «Hay que rechazar la venganza y construir la paz.»
- «El protagonista de la reconciliación es la gente, no una fracción o una élite.»
- «Urge a "que se rechace todo tipo de violencia". No pierdan la paz por la cizaña.»
- «Todo esfuerzo de paz fracasa sin reconciliación, y ésta no significa legitimar las injusticias.»
- «Es la hora de sanar heridas, de tender puentes, de limar diferencias. Es la hora de desactivar los odios, de renunciar a las venganzas y de abrirse a la convivencia.»

El Papa també se emocionà al escoltar a una dona, Pastora Mira, a la que la violència li arrebatà la vida de seua mare, de seua esposa i dos de seus fills, arribant a cuidar a los asesinos de seues coses querides. Tot un testimoni de coherència cristiana i motiu per a nostra reflexió.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lérida

La Fundació Rubió i Rubió obre la major botiga de comerç just i economia solidària de Lleida

Càritas, la Fundació Jaume Rubió i Rubió i l'empresa de reinserció Troballes han posat en marxa la botiga de comerç just i economia solidària més gran de Lleida. Amb 120 metres quadrats d'exposició i situada a l'Avinguda Fleming 19, la botiga «Fil per randa» obrirà les seues portes renovades.

La nova botiga de l'empresa d'inserció Troballes oferirà productes de comerç just i economia solidària, aliments, roba, joguines i cosmètics.

Aquesta iniciativa permetrà contractar una persona com a responsable de la botiga i comptarà amb la participació d'una vintena de voluntaris.

«Fil per randa» tindrà els ja clàssics productes alimentaris de comerç just, com cafè procedent de cooperatives de camperols de Colòmbia, sucre i xocolata. També s'o-

ferirà roba solidària de la marca Dona Colors, en exclusiva a Lleida, i d'altres marques com Firiri, Sense-nu, Bossos amb Anima, Afrikable, Miusutin, Vols i Koluté.

Dona Colors és una marca de complements de moda i de la llar fets a mà a Barcelona per dones en situació d'exclusió social.

El projecte Dona Colors no té ànim de lucre. Tots els beneficis es reinverteixen en la formació i

l'aprenentatge d'oficis per ajudar a les dones a trobar feina.

A la secció de joguines hi haurà productes manufacturats a Bangladesh i joguines de fusta de Palestina. La botiga també oferirà productes cosmètics i parament de la llar. A més, «Fil per randa» té previst organitzar properament degustacions de productes de comerç just, així com desfilades de roba solidària.

Festa de l'Exaltació de la Santa Creu a la Granadella

El dia 14 de setembre, el poble de la Granadella va celebrar la Festa Major en honor al seu patró, el Sant Crist de Gràcia. La celebració de l'Eucaristia, presidida pel bisbe Salvador, va ser l'acte central de la jornada.

Tot el poble, amb els carrers engalanats, esperava aquest dia. Començà amb el repic de campanes, seguit de la celebració de la santa Missa.

En el moment de l'ofertori, els joves, infants i adults van presen-

tar els fruits del treball dels granadellencs.

Abans del comiat, el nostre Bisbe ens va sorprendre tot dient: «He observat les mans de molts de vosaltres en el moment de la Comunió i he sentit tot el treball que heu fet al llarg d'aquesta vida per sobreviure, vosaltres juntament amb la família». Seguidament, el cor parroquial va cantar els goigs al Sant Crist de Gràcia, mentre els assistents passaven a venerar la imatge del Crist que presideix l'església.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Jesús està present en molts dels nostres germans i germanes que avui pateixen com Ell» (4 de setembre).

@Pontifex: «Us encoratjo a confiar en el Senyor, l'únic que ens recolza i ens encoratja per contribuir a la reconciliació i a la pau» (7 de setembre).

@Pontifex: «Estimats joves, no temeu el futur! Somieu grans coses! Manteniu viva la joia, senyal d'un cor jove que ha trobat el Senyor» (7 de setembre).

@Pontifex: «La reconciliació es consolida amb la contribució de tot-hom, permet construir el futur i fa créixer l'esperança» (9 de setembre).

Beatificació de 109 màrtirs claretians a la Sagrada Família

El cardenal Angelo Amato, prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants, oficiarà el proper 21 d'octubre, a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona, la beatificació de 109 missioners claretians assassinats el 1936.

D'aquests màrtirs que seran beatificats, 10 van néixer en pobles de la nostra diòcesi, 13 formaven part de la comunitat claretiana de la ciutat de Lleida, i 26 estan enterrats a la fosa comuna del cementiri de Lleida.

Per poder entrar a la Sagrada Família, el dia 21 d'octubre cal portar el paper de reserva d'entrada, imprescindible per poder entrar al temple, per motius de seguretat.

Per completar els actes de beatificació, a Lleida s'han organitzat altres actes. El diumenge 22 d'octubre a les 12 del migdia, a la Parròquia de Sant Antoni Maria Claret, se celebrarà l'Eucaristia d'acció de gràcies, presidida pel bisbe Salvador.

Aquest acte també servirà per celebrar la festivitat del fundador dels missioners claretians. Per un altre costat, el dissabte 28 d'octubre, Conxita López impartirà a les 20 hores la conferència «El procés de les causes de beatificació», i el 4 de novembre, després de la missa de les 19 hores, també s'ha previst la projecció de la pel·lícula *Un Dios prohibido*.

Per ampliar la informació podeu entrar a la pàgina web www.109cmf.org.

REFLEXIONS

Convidats a noces

La primera lectura i l'evangeli d'aquest diumenge ens situen al final de la història i, en ella, en el judici de Déu. En el text d'Isaïes (750 aC) Déu oferirà un banquet suculent a tots els pobles des de Sió, engolirà per sempre la mort, eixugarà totes les llàgrimes i esborrarà arreu de la terra la humiliació del seu poble i la humanitat el reconeixerà com a alliberador i salvador.

En Mateu, el llenguatge apocalíptic usat en la redacció del text (70-90 dC) ajuda a plasmar la gran tragèdia pel fet que el poble d'Israel no ha acceptat la invitació al banquet messiànic, refusant Jesús, el fill del rei. Per aquesta raó, Déu ha convidat altres pobles a participar en el seu banquet. Tanmateix, no tothom que accepta la invitació hi acudeix vestit de manera digne; el qui no ho fa n'és exclòs i castigat.

Nosaltres avui, davant d'aquests dos textos fàcilment sintonitzem més amb aquells fragments on Déu se'ns revela misericordiós, compassiu, benigne. Molt menys on se'ns mostra justicier i excoent. Els dos accents han estat i són una constant en la predicació de l'Església. Dos accents difícils d'avenir. I tanmateix ho podem fer prenent consciència que, formant part d'una munió de convidats, l'amor de Déu no ens deixa indiferents, sinó que transforma la nostra vida i ens prepara (vesteix) per a les noces del seu fill. En Déu, la justícia és misericòrdia, segons ens assenyala el papa Francesc.

I si mica en mica anem adquirint el vestit de noces, nosaltres —més del que no ens pensem— podem anar implementant la simbiosi entre justícia i misericòrdia en les relacions personals i col·lectives.

Concepció Huerta

Nomenaments

Amb data 20 de setembre de 2017, el bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez Valls, ha signat els següents nomenaments:

- **Mn. Josep Solé Sans**, vicari de les parròquies Assumpció de la Mare de Déu (Les Borges Blanques), Transfiguració del Senyor (Juneda), Assumpció de la Mare de Déu (Torregrossa), Assumpció de la Mare de Déu (Puiggròs) i Sant Blai (La Floresta).
- **P. Roger Torres Aguiló, s.j.**, rector de la Parròquia de Sant Ignasi de Loiola de Lleida.

V Concurs Infància Missionera

L'OMP ha convocat el V Concurs Infància Missionera que consisteix en un còmic sota el lema «Atreveix-te a ser missioner». El premi és un ordinador portàtil i la publicació de la història a la revista *Gesto*.

S'han previst dos nivells: l'A, per a infants de 6 a 9 anys, i el B, per a nens i nenes entre 10 i 12 anys. El còmic s'ha de presentar amb format A4, amb un mínim de 4 vinyetes i que expressi el lema proposat. Tota la resta, el color, la tècnica, l'estil, els diàlegs o els personatges depèn de cada participant. Els còmics s'han de presentar, del 23 d'octubre fins al 30 de novembre, a la Delegació de Missions del Bisbat (c/ del Bisbe 1, de Lleida). Està previst que el dia 8 de gener es publicuin els guanyadors a www.omp.es.

Posa't a crear i participa! Comença a idear la teva història amb el lema «Atreveix-te a ser missioner»

AGENDA

- **Dimecres, 18 d'octubre:**
—A les 16.30 h, Visita Pastoral a Rosselló.
- **Dijous, 19 d'octubre:**
—A les 19.30 h, Lliçó inaugural de l'IREL, «L'IREL i la societat lleidatana», a càrrec de Manel Lladonosa, UdL (sala d'actes).
- **Dissabte, 21 d'octubre:**
—A les 10 h, a la Basílica de la Sagrada Família (Barcelona). Beatificació de 109 màrtirs claretians.
- **Diumenge, 22 d'octubre:**
—A les 12 h, Missa d'acció de gràcies per la beatificació dels màrtirs claretians a la Parròquia de Sant Antoni M. Claret.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Rm 1,1-7 / Sl 97 / Lc 11,29-32]. Santa Hedvig (Eduvigis), religiosa cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), verge salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor; sant Gal, abat, apòstol de Suïssa; sant Galderic o Galdric, agricultor occità, patró dels pagesos catalans; sant Bertran, bisbe de Cominges.

17. ■ Dimarts [Rm 1,16-25 / Sl 18 / Lc 11,37-41]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107); sant Rodolf, mr.; santa Exupèria, mr.

18. ■ Dimecres [2Tm 4,10-17b / Sl 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluc, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.; santa Trifònia, emperadriu.

19. ■ Dijous [Rm 3,21-30 / Sl 129 / Lc 11,47-54]. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prevs. jesuïtes, i sis companys més, mrs. al Canadà; sant Pau de la Creu (Ovada, 1694-Roma, 1775), prev. fund. Passionistes (CP, 1720); sant Pere d'Alcàntara (1499-1562), prev. franciscà, reformador; santa Laura, vg. i mr. (864) a Còrdova.

20. ■ Divendres [Rm 4,1-8 / Sl 31 / Lc 12,1-7]. Sant Andreu de Cre-

ta, monjo; sant Artemi, militar mr.; santa Irene, vg. i mr.; beat Contardo Ferrini, professor seglar.

21. ■ Dissabte [Rm 4,13.16-18 / Sl 104 / Lc 12,8-12]. Santa Úrsula, vg. i mr. venerada a Colònia (s. X); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestí; sant Caius o Gai (Cayo), soldat, mr.; santa Celina, mare de sant Remigi.

22. ■ Diumenge vinent, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 45,1.4-6 / Sl 95 / 1Te 1,1-5b / Mt 22,15-21]. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; santes Nunila i Alòdia, germanes vgs. i mrs. a Osca; sant Joan Pau II, papa (1978-2005).

Diumenge XXVIII de durant l'any

COMENTARI

Per què no ens mostrem més alegres?

En aquesta muntanya (la que als darrers temps s'alçarà ferma sobre els cims de les muntanyes Is 2) el Senyor prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i vins rancis.

Convidar tots els pobles indica poder universal. Plats gustosos i vins rancis són símbol d'experiència extraordinària.

Més encara: el Senyor farà desaparèixer el vel del dol que cobreix tots els pobles, eixugarà les llàgrimes de tothom. Vida sense llàgrimes ni dol és fruit del triomf del Ressuscitat (1Co 15,54).

Pau, que sap viure enmig de privacions i en l'abundància, reclamà als corintis el dret a ser mantingut per la Comunitat a la qual serveix (1Co 9,4s); però normalment treballava nit i dia per a no ser una càrrega a ningú (1Te 2,9).

Ara agraeix l'ajut dels filipencs: Heu fet molt bé d'ajudar-me ara que vivia en l'estretor. Però entès com intercanvi de dons: rep béns materials d'aquells a qui aporta béns espirituals. Heu estat l'única Comunitat de qui he acceptat algun benefici a canvi de tot el que us he donat (v. 15).

Un rei celebra el casament del fill: al·legoria del Senyor celebrant banquet per l'Encarnació del seu Fill Unigènit.

D'una banda és generós i magnànim convidant tothom fins que la sala s'ompli de convidats. Però obliga tothom a dur vestit de festa.

Costa d'entendre el fet de lligar de mans i peus el qui no duia vestit de festa i tirar-lo fora on hi haurà plors i cruixir de dents. Per què?

Els qui eren a les sortides dels camins han estat convidats i reunits: no forçats. Acceptar un regal suposa algun deure? Goig i agraïment!

A la Bíblia el vestit simbolitza l'actitud visible. Dur vestit de festa significa mostrar agraïment i alegria pel regal del convit; no es pot participar del convit amb actitud trista.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 25,6-10a)

En aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i de vins rancis, de plats gustosos i succulents, de vins rancis clarificats. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla les nacions; engolirà per sempre la mort. El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor. Aquell dia diran: Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat, perquè amb tota certesa la mà del Senyor reposarà sobre aquesta muntanya.

► Salm responsorial (22)

R. Viuré sempre a la casa del Senyor.

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh sí! La vostra bondat i el vostre amor m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys a la casa del Senyor. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,12-14.19-20)

Germans, sé viure enmig de privacions, i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot: a menjar bé i a passar fam, a tenir de tot i a trobar-me mancat d'allò que necessito. Em veig amb cor per a tot, gràcies a aquell que em dóna forces. Però heu fet molt bé d'ajudar-me, ara que vivia en l'estretor. El meu Déu satisfarà les vostres necessitats d'acord amb l'esplendidesa de la seva glòria en Jesucrist. A Déu, Pare nostre, sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 22,1-14)

En aquell temps, Jesús proposà aquesta altra paràbola als grans sacerdots i als notables del poble: «Passa amb el Regne del cel com amb un rei que celebrava el casament del seu fill: envià els seus homes a avisar els convidats, però no hi volien anar. Llavors n'envià d'altres que diguessin als convidats: Ja tinc preparat el banquet, he fet matar els vedells i l'aviram. Tot és a punt: veniu a la festa. Però ells no en feren cas: l'un se n'anà al seu camp, l'altre als seus negocis, i altres agafaren els enviats, els maltractaren i els mataren. El rei, en veure això, s'indignà, i envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat. Mentrestant, digué als seus homes: El banquet de casament és a punt, però els convidats no se'l mereixen. Per tant, aneu a les sortides dels camins i convidau a la festa tothom que trobeu. Ells hi anaren, i reuniren tothom qui trobaven, bons i dolents. I la sala del banquet s'omplí de convidats. Quan el rei entrà a veure els convidats, s'adonà que un home dels que eren allí no duia el vestit de festa, i li digué: Company, com és que has entrat sense vestit de festa? Ell va callar. Llavors el rei digué als qui servien: Lligueu-lo de peus i mans i traieu-lo fora, a la fosca. Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents. Els cridats són molts, però no tants els elegits.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 25,6-10a)

Preparará el Señor del universo para todos los pueblos, en este monte, un festín de manjares succulentos, un festín de vinos de solera; manjares exquisitos, vinos refinados. Y arrancará en este monte el velo que cubre a todos los pueblos, el lienzo extendido sobre todas las naciones. Aniquilará la muerte para siempre. Dios, el Señor, enjugará las lágrimas de todos los rostros, y alejará del país el oprobio de su pueblo —lo ha dicho el Señor—. Aquel día se dirá: «Aquí está nuestro Dios. Esperábamos en él y nos ha salvado. Este es el Señor en quien esperamos. Celebremos y gocemos con su salvación, porque reposará sobre este monte la mano del Señor».

► Salmo responsorial (22)

R. Habitaré en la casa del Señor por años sin término.

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sostegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 4,12-14.19-20)

Hermanos:

Sé vivir en pobreza y abundancia. Estoy avezado en todo y para todo: a la hartura y al hambre, a la abundancia y a la privación. Todo lo puedo en aquel que me conforta. En todo caso, hicisteis bien en compartir mis tribulaciones. En pago, mi Dios proveerá a todas vuestras necesidades con magnificencia, conforme a su riqueza en Cristo Jesús. A Dios, nuestro Padre, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 22,1-14)

En aquel tiempo, volvió a hablar Jesús en parábolas a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo, diciendo: «El reino de los cielos se parece a un rey que celebraba la boda de su hijo; mandó a sus criados para que llamaran a los convidados, pero no quisieron ir. Volvió a mandar otros criados encargándoles que dijeran a los convidados: “Tengo preparado el banquete, he matado terneros y reses cebadas y todo está a punto. Venid a la boda”. Pero ellos no hicieron caso; uno se marchó a sus tierras, otro a sus negocios, los demás agarraron a los criados y los maltrataron y los mataron. El rey montó en cólera, envió sus tropas, que acabaron con aquellos asesinos y prendieron fuego a la ciudad. Luego dijo a sus criados: “La boda está preparada, pero los convidados no se la merecían. Id ahora a los cruces de los caminos y a todos los que encontréis, llamados a la boda”. Los criados salieron a los caminos y reunieron a todos los que encontraron, malos y buenos. La sala del banquete se llenó de comensales. Cuando el rey entró a saludar a los comensales, reparó en uno que no llevaba traje de fiesta y le dijo: “Amigo, ¿cómo has entrado aquí sin el vestido de boda?”. El otro no abrió la boca. Entonces el rey dijo a los servidores: “Atadlo de pies y manos y arrojadlo fuera, a las tinieblas. Allí será el llanto y el rechinar de dientes”. Porque muchos son los llamados, pero pocos los elegidos.»